

imod ikke at foretage en opdeling af refusionen på staten og refusionsforbundet. For at lette kommunernes regnskabsførelse foreslås reglerne derfor affattet således, at statskassen af den samlede refusion i grupperne 3) og 4), hvor opholdskommunerne bærer en større eller mindre del af udgifterne, udreder $\frac{2}{3}$, medens $\frac{1}{3}$ fordeles på kommunerne efter reglerne om mellemkommunal refusion. Den enkelte kommune skal herefter ikke i sit regnskab foretage nogen deling mellem staten og refusionsforbundet af den for hver enkelt udgiftspost modtagne refusion, men denne fordeling indgår kun som et led i centraladministrationens beregninger. Også for centraladministrationen bliver der tale om en forenkling, idet beregningen af refusionsforbundets andel af udgiften kun skal foretages af et enkelt ialtbeløb for hele landet.

De af kommunerne hidtil ydede tilskud gennem refusionsforbundet til sygekasser, arbejdsløsheds-kasser m. v. og børneforsorgsinstitutioner — jfr. foranstående afsnit I, 3, — foreslås fremtidig udredet af statskassen.

Efter lovændringens gennemførelse vil de af socialministeriet med hjemmel i forsorgslovens § 80 og folkeforsikringslovens § 68 udfærdigede regler om anvisning af statsrefusion m. v. blive rationaliseret således, at alle anvisninger sker under eet og til de terminer, der nu gælder for statsrefusion m. v. Den mellemkommunale refusionsopgørelse må dog af tekniske grunde fremdeles foretages pr. 31. januar. Der henvises iøvrigt til bemærkningerne nedenfor ad forsorgslovens § 80.

III. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til lovforslagets § 1 (ændringerne i forsorgsloven).

Til §§ 17, 18, 20, 21, 24, 30 og 59.

Ændringsforslagene skyldes dels, at man i det omfang, det er praktisk muligt, har tilstræbt at undgå at gentage refusionsregler, der alene hører hjemme i forsorgslovens §§ 64 og 75, dels de i afsnit II nævnte generelle ændringer i refusionsreglerne.

Til § 64.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit II.

Det hidtidige stk. 2 udgår efter forslaget, da denne bestemmelse vedrører love uden for forsorgsloven og derfor ikke hører hjemme i denne. For en væsentlig dels vedkommende er bestemmelsen blevet overflødig på grund af de siden 1933 foretagne ændringer i de pågældende love, og den iøvrigt fornødne hjemmel for at yde tilskud søges tilvejebragt ved et af

indenrigs- og boligministeren forelagt lovforslag om ændring af statstilskud til forskellige udgifter vedrørende sundhedsvæsenet. I denne forbindelse forudsætter forslaget den reelle ændring, at udgifter til behandling af fnat ikke længere refunderes efter forsorgslovens regler, men alene med en gennem indenrigs- og boligministeriet ydet delvis statsrefusion.

Forslaget til stk. 3 svarer til den hidtidige bestemmelse i § 75, stk. 3.

Til §§ 65, 75, 76 og 77.

Der henvises til bemærkningerne i afsnit II.

Til § 80.

I de indledende bemærkninger er omtalt de gældende regler for anvisning af refusion. Da det foreslåede nye refusionssystem tillader ganske samme beregning som hidtil af den mellemkommunale refusion, foreslås ingen ændring i § 78, og da § 80 alene indeholder en bemyndigelse til at udforme nye regler, går forslaget om ændring af denne bestemmelse alene ud på en tydeliggørelse som følge af ændringen af § 64. Som følge af, at den fælleskommunale udligningsfond ophæves, må de af socialministeriet udfærdigede bekendtgørelser dog ændres, således at såvel anvisningsterminer som den procent af den samlede statsrefusion, der kan ydes som forskud, fastsættes sådan, at kommunernes likviditet ikke ændres.

Til § 264.

Der henvises til bemærkningerne til §§ 17 m. fl.

Til § 269.

Ændringen er motiveret med de foran ad § 64, nævrende stk. 2, omtalte forhold.

Til § 286.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit II.

Til §§ 288, 293, 297, 298 og 307.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit II.

Til lovforslagets § 2 (ændringerne i folkeforsikringsloven).

Til §§ 13—14.

Som konsekvens af, at statskassen overtager det hidtidige tilskud fra kommunerne til sygekasserne ($\frac{3}{8}$), forhøjes statskassens tilskud til sygekasserne ifølge stk. 3 fra $\frac{3}{8}$ til $\frac{3}{4}$, og den kommunerne hidtil påhvillende forpligtelse ifølge stk. 4 overgår til staten.